

Besluit van ... tot wijziging van het Vuurwerkbesluit in verband met het introduceren van een erkenningplicht voor personen die vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik bedrijfsmatig binnen Nederland brengen

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van ..., nr. IenM/BSK-2016/..., Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Veiligheid en Justitie;
Gelet op de artikelen 11a.2 en 11a.3 van de Wet milieubeheer;
De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);
Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van ..., nr. ... IenM/BSK-2017/..., Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het vuurwerkbesluit wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1.1 wordt in de alfabetische volgorde het volgende begrip en de daarbij behorende begripsomschrijving ingevoegd:

erkenning: een beschikking van Onze Minister waarbij wordt vastgesteld dat een natuurlijk persoon of rechtspersoon, voor het binnen Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik, voldoet aan de bij of krachtens deze maatregel gestelde voorwaarden.

B

In artikel 1.2.2 wordt, onder vernummering van het zesde en zevende lid tot het zevende en achtste lid, na het vijfde lid een lid ingevoegd, luidende:

6. Het is verboden vuurwerk of pyrotechnische artikelen voor theatergebruik bedrijfsmatig binnen het grondgebied van Nederland te brengen zonder dat de natuurlijk persoon of rechtspersoon die deze artikelen binnen Nederland brengt, beschikt over een erkenning als bedoeld in artikel 1.3.3.

C

Na artikel 1.3.2. worden zes artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 1.3.3

1. Onze Minister kan op aanvraag aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon een erkenning verlenen voor het bedrijfsmatig binnen het grondgebied van Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik.
2. De erkenning vermeldt ten minste de naam van de aanvrager en de vestigingsplaats.
3. Een erkenning wordt voor onbepaalde tijd verleend.
4. Onze Minister stelt lijsten met erkende personen en instellingen beschikbaar via een door hem aangewezen website. Het besluit tot aanwijzing van de website wordt in de Staatscourant geplaatst.
5. Een erkenning is niet overdraagbaar.

Artikel 1.3.4

1. Een aanvraag voor een erkenning wordt door middel van een door Onze Minister vastgesteld formulier bij hem ingediend.
2. Bij de aanvraag worden ten minste de volgende gegevens verstrekt:
 - a. de naam en het adres van de aanvragen en, in voorkomend geval, de naam en het adres van diens onderneming; en
 - b. een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 38 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens die niet ouder is dan zes maanden.
3. Onze Minister kan nadere regels stellen met betrekking tot de in het tweede lid bedoelde gegevens.

Artikel 1.3.5

1. Onze Minister beslist binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag.
2. Onze Minister verleent de erkenning indien de desbetreffende natuurlijk persoon of rechtspersoon:
 - a. niet in staat van faillissement of surseance van betaling verkeert; en
 - b. heeft voldaan aan de voorschriften uit artikel 1.3.4, tweede lid.

3. Een erkenning kan worden geweigerd:
 - a. Indien de natuurlijk persoon, rechtspersoon of bestuurder van deze rechtspersoon in de drie jaren voorafgaand aan de aanvraag een voorschrift, dat is gesteld bij of krachtens dit besluit of artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht, heeft overtreden;
 - b. in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
4. Alvorens toepassing wordt gegeven aan het derde lid, aanhef en onderdeel b, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, genoemd in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

Artikel 1.3.6

1. Op verzoek van de erkende natuurlijk persoon of rechtspersoon kan de erkenning worden gewijzigd. Artikel 1.3.3, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. Het verzoek tot wijziging van de erkenning wordt door middel van een door Onze Minister vastgesteld formulier bij hem ingediend. Artikel 1.3.4, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Onze Minister beslist binnen acht weken na de datum van ontvangst van het verzoek tot wijziging van de erkenning. Artikel 1.3.5, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1.3.7

1. Met een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 1.3.4, tweede lid, onderdeel b, wordt gelijkgesteld een verklaring omtrent het gedrag afgegeven door een daartoe bevoegde instantie in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, op basis van onderzoeken of documenten die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met de nationale onderzoeken of documenten wordt geboden, mits die verklaring niet ouder is dan zes maanden.
2. Met een erkenning wordt gelijk gesteld een erkenning of een vergelijkbare beschikking, afgegeven door een daartoe bevoegde instantie in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend

verdrag dat Nederland bindt, op basis van voorwaarden die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met de voorwaarden, genoemd in artikel 1.3.5, derde lid, worden geboden.

Artikel 1.3.8

1. Onze Minister kan een erkenning voor een bepaalde periode, van ten hoogste twee jaren, schorsen indien een erkende natuurlijk persoon, rechtspersoon of bestuurder van deze rechtspersoon een wettelijk voorschrift, dat is gesteld bij of krachtens dit besluit of artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht, heeft overtreden.
2. Onze Minister kan een erkenning geheel of gedeeltelijk intrekken:
 - a. op verzoek van de erkende natuurlijk persoon of rechtspersoon;
 - b. indien bij de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en kennis omtrent de juiste en volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - c. indien de erkende natuurlijk persoon of rechtspersoon in staat van faillissement of surseance van betaling verkeert;
 - d. indien de erkende natuurlijk persoon, rechtspersoon of bestuurder van deze rechtspersoon een voorschrift, dat is gesteld bij of krachtens dit besluit of artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht, heeft overtreden; of
 - e. in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
3. Alvorens toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, aanhef en onderdeel e, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, genoemd in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen deel

1. Inleiding

Jaarlijks vindt veel zwaar (knal)vuurwerk, dat aangemerkt wordt als professioneel vuurwerk, illegaal zijn weg naar particulieren. Dit ongeoorloofde gebruik door particulieren zorgt voor veel letsel, schade en overlast. In de praktijk blijkt het echter lastig om vast te stellen en te bewijzen dat er daadwerkelijk sprake is van handel in illegaal vuurwerk. Daarentegen is het relatief eenvoudig vast te stellen of een natuurlijk of rechtspersoon beschikt over een erkenning van de Minister van Infrastructuur en Milieu om vuurwerk binnen Nederland te brengen.

De handel in illegaal vuurwerk wordt veroorzaakt door (illegale) (neven)activiteiten van:

- in Nederland gevestigde (reguliere) vuurwerkimporteurs en detaillisten;
- in het buitenland gevestigde vuurwerkbedrijven die illegaal vuurwerk invoeren in Nederland of illegaal vuurwerk aan Nederlandse consumenten verkopen;
- in Nederland of buiten Nederland gevestigde personen of organisaties die buiten de reguliere handel opereren (criminele organisaties, particulieren en professionals die professioneel vuurwerk dat is bedoeld voor vuurwerkevenementen laten 'weglekken' naar consumenten).

Daarnaast is er sprake van het weglekken van (niet afgestoken) professioneel vuurwerk na vuurwerkshows.

2. Hoofdpijnen van het wijzigingsvoorstel

2.1 Aanleiding en probleembeschrijving

In 2007 is in opdracht van het toenmalige Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (hierna: VROM) onderzoek verricht naar de problematiek rond illegaal vuurwerk in Nederland. Uit dit onderzoek bleek dat de illegaliteit deels voortkomt uit een gebrek aan professionaliteit van de vuurwerksector. Om dit gebrek aan te pakken is destijds voorgesteld om een stelsel voor de import van vuurwerk in het leven te roepen, met als doel daarmee de "bokken van de schapen te scheiden", de handhaving effectiever te maken en maatschappelijk verantwoord ondernemen van de vuurwerksector te bevorderen.

In de kamerbrief van december 2009 stemde de toenmalig Minister van VROM in met het uitwerken van een dergelijk stelsel voor vuurwerkimporteurs, waarbij het voornemen was om dit stelsel in te voeren bij een wijziging van het Vuurwerkbesluit. Destijds werd voor de invoering van dit stelsel als voorwaarde gesteld dat een integriteitstoets voor de aanvrager van een vergunning mogelijk gemaakt moest worden en dat een dergelijk stelsel zal moeten voldoen aan de randvoorwaarden van Europees recht. Lang is sprake geweest van invoering van een vergunningenstelsel. Deze benaming is echter ongelukkig, omdat bij een vergunning de nadruk wordt gelegd op de handeling, namelijk het binnen Nederland brengen van vuurwerk. Het is echter niet de handeling die beoordeeld moet worden in het kader van het stelsel, maar de professionele kwaliteit en integriteit van de persoon die of het bedrijf dat het vuurwerk binnen Nederland brengt. Een stelsel van erkenningen sluit hierbij beter aan. Hiermee wordt ook richting Europa een duidelijker signaal afgegeven over wat Nederland met het stelsel beoogt.

Met de aanpassing van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob) per 1 juli 2013 is het mogelijk geworden om met de middelen uit de Wet Bibob een integriteitstoets uit te voeren in het kader van een importstelsel voor vuurwerk.

2.3 Motivering van de instrumentkeuze

Inmiddels is de situatie rond de handel in illegaal vuurwerk ten opzichte van 2007 veranderd. Voor die tijd vond het grootste deel van de handel in illegaal vuurwerk nog plaats via de 'reguliere' importeurs. Tegenwoordig vindt, naast de reguliere handel van reguliere importeurs, ook handel plaats via internet waarbij veelal via buitenlandse websites illegaal vuurwerk kan worden aangekocht. De risico's van de handel in illegaal vuurwerk, bestemd voor particulieren, bestaan hierdoor onverkort. Deze risico's, alsmede de signalen van het Openbaar Ministerie omtrent de voortdurende verwevenheid tussen legale en illegale handel, rechtvaardigen het opzetten van een erkenningstelsel. Daarnaast kan een lijst van erkende Nederlandse handelaren buitengewoon behulpzaam zijn bij de samenwerking met autoriteiten binnen en buiten de Europese Unie in de aanpak van illegale handel en import uit diverse Oost-Europese landen en de productie in met name Italië.

2.4 Monitoring van de doelstelling

De hoofdlijnen van deze wijziging, het afwegingskader op basis waarvan een persoon erkend wordt voor het bedrijfsmatig binnen Nederland brengen van vuurwerk of

pyrotechnische artikelen voor theatergebruik, zullen de komende jaren worden gemonitord, om te bezien in hoeverre deze voldoen aan de doelstelling: het voorkomen van personen die handelen in illegaal vuurwerk. Drie jaar na inwerkingtreding van de wijziging zal deze worden geëvalueerd.

3. Verhouding tot hoger recht

Uiteraard moet een erkenningstelsel voldoen aan de eisen van Europees recht. Hiervoor dienen zowel de Pyrorichtlijn¹ als de Dienstenrichtlijn² in ogenschouw genomen te worden. Het erkenningstelsel valt buiten het harmonisatiebereik van de Pyrorichtlijn. Deze harmoniseert immers alleen nationale vuurwerkregelgeving voor wat betreft producteisen die aan vuurwerk en andere pyrotechnische artikelen worden gesteld. De Pyrorichtlijn stelt, anders dan bij het erkenningstelsel het geval is, geen eisen aan de integriteit en bekwaamheid van personen die vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik binnen Nederland brengen. Met andere woorden: de Pyrorichtlijn en het erkenningstelsel reguleren verschillende aspecten.

Om de Europeesrechtelijke conformiteit aan te tonen, moet het erkenningstelsel daarom niet aan de Pyrorichtlijn, maar aan de Dienstenrichtlijn worden getoetst. Er worden immers eisen gesteld aan de dienstverlener, en daarmee aan de vrije dienstverlening tussen lidstaten. De Dienstenrichtlijn is van toepassing, aangezien het hier geen zuivere interne situatie betreft. Immers, er is sprake van grensoverschrijdende dienstverlening (het binnen Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik) en ook buitenlandse dienstverleners zullen een erkenning moeten aanvragen.

Artikel 16 van de Dienstenrichtlijn staat onder voorwaarden toe dat lidstaten de toegang tot een dienstenactiviteit op hun grondgebied afhankelijk maken van de naleving van eisen. Met de invoering van het erkenningstelsel voldoet de Nederlandse regering aan deze voorwaarden. In het navolgende wordt per voorwaarde uiteengezet waarom dit het geval is:

- *De eisen mogen niet direct of indirect onderscheid maken naar nationaliteit, of voor rechtspersonen, naar de lidstaat waarin zij zijn gevestigd.*

¹ Richtlijn 2013//29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van pyrotechnische artikelen (herschikking).

² Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

Het is voor niet-Nederlandse personen en bedrijven mogelijk om een erkenning aan te vragen. Daarnaast is het op grond van op artikel 1.3.7 mogelijk dat buitenlandse documenten, waaruit hetzelfde niveau van integriteit en betrouwbaarheid blijkt als uit de erkenning, worden gelijkgesteld met de erkenning. Bij een aanvraag van een erkenning worden ook buitenlandse 'verklaringen van goed gedrag' geaccepteerd.

- De eisen moeten worden gerechtvaardigd om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het milieu.

Zoals hierboven al is aangegeven is invoering van het erkenningstelsel een noodzakelijke schakel in de bestrijding van (de handel in) illegaal vuurwerk. Door de invoer van illegaal vuurwerk in Nederland komt er nog altijd te zwaar vuurwerk in de handen van de consument. Dit met alle gezondheidsrisico's, milieurisico's en veiligheidsrisico's van dien. Derhalve is invoering van een erkenningstelsel gerechtvaardigd.

- Het nagestreefde doel kan niet door een minder beperkende maatregel worden bereikt, met name omdat een controle achteraf te laat zou komen om werkelijk doeltreffend te zijn.

Gebleken is dat een controle achteraf met de beschikbare handhavingsmechanismen niet toereikend is om het probleem effectief aan te pakken. Derhalve wordt de invoering van een erkenningstelsel noodzakelijk geacht.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat wordt voldaan aan de eisen die de Dienstenrichtlijn stelt. In overeenstemming met artikel 39, vijfde lid, van de Dienstenrichtlijn wordt onderhavige regelgeving na vaststelling genotificeerd bij de Europese Commissie. Er geldt hierbij geen *stand still*-termijn.

4. Gevolgen van het wijzigingsvoorstel

De voornaamste doelgroep van de onderhavige wijziging zijn in de vuurwerkbranche werkzame personen, die vuurwerk bedrijfsmatig binnen de grenzen van Nederland brengen. Het gaat hierbij om importeurs van vuurwerk, maar ook om personen met specialistische kennis. Deze personen hebben veelal een opslag van professioneel vuurwerk in Duitsland en België en brengen voor een evenement dit vuurwerk binnen de grenzen van Nederland. In totaal gaat het om circa 200 organisaties waar de betreffende personen werkzaam zijn.

Voordat op een aanvraag van een erkenning kan worden beslist moet worden nagegaan of de aanvrager voldoet aan de voorwaarden uit artikel 1.3.4. Voor een deel kan de Minister van Infrastructuur en Milieu zich daarbij baseren op gegevens die door de aanvrager zelf zijn verstrekt, zoals de verklaring omtrent het gedrag. Voor een ander deel zal actief informatie moeten worden ingewonnen teneinde na te gaan of de aanvrager aan de in artikel 1.3.4 gestelde eisen voldoet. Deze informatie zal betrekking hebben op de betrouwbaarheid van de betreffende persoon. Voor zover geen zekerheid omtrent de betrouwbaarheid van de aanvrager kan worden verkregen uit de ingevulde gegevens op het aanvraagformulier of de verstrekte verklaring omtrent het gedrag, of indien er twijfels bestaan ten aanzien van de ingevulde gegevens zelf, zal de Minister advies vragen aan bijvoorbeeld de Inspectie Leefomgeving en Transport (hierna: ILT). In dat kader wordt nagegaan of de aanvrager wettelijke voorschriften heeft overtreden die zijn gesteld in dit besluit of artikel 225 Wetboek van strafrecht. Indien van een dergelijke overtreding is gebleken geeft dat aanleiding om de erkenning te weigeren. De voor de advisering benodigde informatie is afkomstig uit bestuursrechtelijke handhavingdossiers. Onder bepaalde omstandigheden (zoals het vermoeden van een strafbaar feit) zou ook informatie uit (lopende) strafzaken ter beschikking van de Ministers van Veiligheid en Justitie en Infrastructuur en Milieu kunnen worden gesteld. Hiervoor is echter toestemming nodig van de Officier van Justitie.

5. Uitvoering, toezicht en handhaving

5.1 Uitvoering en toezicht

De ILT is belast met de uitvoering van voorliggend wijzigingsbesluit en de afgifte van de erkenning aan personen die vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik binnen de grenzen van Nederland brengen. Zij publiceert tevens via internet een geactualiseerde lijst van personen die hiervoor erkend zijn. Na inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit zal binnen de bestaande bevoegdheidsverdeling toezicht plaatsvinden opdat het invoeren van vuurwerk binnen de Nederlandse grenzen, wordt uitgevoerd door personen die daarvoor zijn erkend door de ILT.

De bevoegdheidsverdeling tussen verschillende overheidsorganen is daarbij als volgt. De ILT ziet onder andere toe op de (product)veiligheid en het transport van vuurwerk. Daarnaast heeft de douane een signalerende taak naar de ILT. Gemeenten en provincies zijn op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) en het Vuurwerkbesluit het bevoegd gezag voor de opslag van vuurwerk. Op grond van dezelfde wettelijke bepalingen zijn ook de opslag bij verkoop en de verkoop tijdens de

eindejaarsperiode belegd bij gemeenten. Provincies zijn het bevoegd gezag voor het verlenen van ontbrandingstoestemmingen (evenementen) en de handhaving daarvan. Voor het verlenen van toepassingsvergunningen is de ILT bevoegd gezag.

De opsporing van illegaal vuurwerk is voorbehouden aan de opsporingsdiensten, in dit geval de politie en ILT-IOD (Inlichtingen en Opsporingsdienst). Het Openbaar Ministerie is belast met het vervolgen van strafbare feiten op het gebied van de vuurwerkregelgeving. De politie en ILT-IOD werken daarbij nauw samen. De politie levert de kennis van het opsporingsproces en de ILT-IOD stelt vooral specifieke kennis en informatie beschikbaar die daarbij ondersteunend is. Onderwerp van opsporing zijn bijvoorbeeld bestellingen van illegaal vuurwerk bij buitenlandse websites en de import van illegaal zwaar vuurwerk.

5.2 Bestuursrechtelijke handhaving

- Bestuursdwang
- Last onder dwangsom
- Intrekken erkenning

PM: input ILT en OM

5.3 Strafrechtelijke handhaving

Naast toepassing van bestuursrechtelijke handhavingsmiddelen kan bij geconstateerde overtredingen van wettelijke bepalingen ook strafrechtelijk worden opgetreden. Na inwerkingtreding van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten, houdende regels inzake de kwaliteit van werkzaamheden in het milieubeheer en de integriteit van de daarbij betrokken uitvoerders¹ zijn overtredingen van de verplichtingen die bij of krachtens dit besluit gelden strafbaar gesteld in de Wet op de economische delicten. Een handelen of niet handelen van een persoon of een instelling kan een overtreding van meerdere strafbepalingen opleveren. Ingevolge artikel 55, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht wordt in dat geval de bepaling toegepast waarop de zwaarste hoofdstraf is gesteld.

6. Financiële gevolgen voor het bedrijfsleven

6.1 Administratieve lasten

De administratieve lasten zijn de leges voor de verklaring omtrent het gedrag. Voor een rechtspersoon bedragen de leges € 207,- (in 2016). In totaal komen deze kosten uit op

circa: € 41.400,- (circa 200 rechtspersonen importeurs en bezigers). Mogelijkerwijs voert een klein aantal importeurs zijn bedrijf in de vorm van een natuurlijk persoon. In dit geval bedragen de leges voor een verklaring omtrent het gedrag € 41,35 (2016). In beide gevallen betreft het eenmalige kosten.

6.2 Inhoudelijke nalevingskosten

Dit wijzigingsbesluit heeft geen effect op inhoudelijke nalevingskosten anders dan het naleven van de huidige wettelijke verplichtingen die voortvloeien uit het Vuurwerkbesluit.

PM: advies Actal

7. Advies en consultatie

PM: na consultatie VenR en HBJZ samen

8. Overgangsrecht en inwerkingtreding

PM: HBJZ

Artikelsgewijs deel

A

Ten behoeve van de invoering van een erkenningsplicht, een noviteit in het Vuurwerkbesluit, dient het begrip 'erkenning' in artikel 1.1.1 van het Vuurwerkbesluit te worden opgenomen. Het kenmerk van de erkenning is dat hieruit de integriteit en kwaliteit blijkt van de persoon die het vuurwerk of de pyrotechnische artikelen voor theatergebruik binnen Nederland brengt. De erkenning heeft dus geen betrekking op de artikelen die hij binnen Nederland brengt of op de handeling van het vuurwerk over de grens brengen.

B

In artikel 1.2.2, dat verbodsbepalingen bevat, wordt een lid toegevoegd waardoor het bedrijfsmatig binnen het grondgebied van Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik verboden wordt, tenzij de persoon die deze artikelen binnen Nederland brengt, beschikt over een erkenning.

Het Vuurwerkbesluit definieert bedrijfsmatig als "in de uitoefening van een beroep of bedrijf of tegen vergoeding". Het voor eigen gebruik binnen Nederland brengen van vuurwerk of pyrotechnische artikelen voor theatergebruik valt dus buiten de reikwijdte van de erkenningsplicht. Een persoon die voor eigen gebruik dit vuurwerk of deze pyrotechnische artikelen voor theatergebruik binnen Nederland brengt zal echter nog wel moeten voldoen aan de meldingsplicht ingevolge artikel 1.3.2 van het Vuurwerkbesluit.

Wanneer er sprake is van bedrijfsmatig binnen het grondgebied van Nederland brengen is niet op voorhand precies te definiëren. In het algemeen zal er bij de invoer van meer dan 25 kilogram consumentenvuurwerk sprake zijn van bedrijfsmatige invoer. Dit is namelijk de maximale hoeveelheid die buiten een inrichting mag worden bewaard en de maximale hoeveelheid consumentenvuurwerk die mag worden vervoerd zonder dat de vervoerder dient aan te tonen dat het vuurwerk bestemd is voor de export, voor iemand die gerechtigd is de producten op te slaan, of voor iemand die beschikt over een toepassingsvergunning. De hoeveelheid van 25 kilogram consumentenvuurwerk is echter niet in artikel 1.2.2, zevende lid, van het Vuurwerkbesluit opgenomen, aangezien er ook bij een lagere hoeveelheid sprake kan zijn van bedrijfsmatige invoer. Of er sprake is van bedrijfsmatige invoer hangt af van de omstandigheden van het geval. Zo zal invoer van 5.000 rotjes met een gewicht van 20 kilogram eerder beschouwd worden als bedrijfsmatige invoer dan de invoer van vijf sierpakketten met in totaal hetzelfde gewicht.

Indien er professioneel vuurwerk of pyrotechnische artikelen voor theatergebruik binnen Nederland worden gebracht, zal dit in alle gevallen beschouwd worden als bedrijfsmatig binnen Nederland brengen, aangezien dergelijk vuurwerk niet door consumenten in privéomstandigheden mag worden afgestoken.

C

De bepalingen betreffende de erkenningsplicht voor personen die vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik invoeren worden opgenomen in hoofdstuk 1, paragraaf 3, van het Vuurwerkbesluit. Deze paragraaf bevat reeds voorschriften over het binnen het grondgebied van Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik. Deze voorschriften hebben betrekking op eenieder, maar zoals hierboven beschreven zijn de nieuwe voorschriften (artikelen 1.3.3 tot en met 1.3.8) alleen van toepassing op personen die bedrijfsmatig vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik invoeren. Dit betekent dat een erkenning voor onbepaalde tijd kan worden aangevraagd, maar dat voor iedere keer dat vuurwerk of pyrotechnische

artikelen voor theatergebruik worden ingevoerd, er een melding moet worden gedaan conform artikel 1.3.2.

Artikel 1.3.3

Bij controle moet voor de bevoegde autoriteiten duidelijk zijn dat de erkenning op naam staat van de (rechts)persoon die invoert, te meer omdat het onwenselijk is als een erkenning wordt overgedragen aan de (medewerker van) een rechtspersoon aan wie geen verklaring omtrent het gedrag is afgegeven en waarvoor mogelijk geen toets op grond van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur is gedaan.

Artikel 1.3.4

De Minister van Infrastructuur en Milieu is bevoegd om de erkenning te verlenen. Bij de aanvraag moeten gegevens worden verstrekt op basis waarvan de minister een besluit kan nemen. Deze gegevens zijn enerzijds administratief van aard en hebben anderzijds betrekking op de beoordeling van de integriteit van de persoon die invoert en de kwaliteit van de invoer die hij verricht. Uit de verklaring omtrent het gedrag zal blijken of er sprake is geweest van een eerdere strafrechtelijke veroordeling. Als een rechtspersoon de erkenning aanvraagt, dan zal hij een verklaring omtrent het gedrag voor rechtspersonen moeten overleggen. Indien een verklaring omtrent het gedrag voor natuurlijk persoon de erkenning aanvraagt, gaat het om een VOG natuurlijke personen.

Artikel 1.3.5

Ingevolge artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht zal de beschikking op de aanvraag van een erkenning binnen acht weken worden gegeven, tenzij de minister binnen die periode heeft laten weten dat dit niet mogelijk is. In dat geval zal een redelijke termijn worden genoemd waarin de beschikking tegemoet kan worden gezien, conform artikel 4:14, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Het eerste lid van artikel 1.3.5 bevat het uitgangspunt dat een erkenning wordt verleend indien wordt voldaan aan de twee genoemde eisen. De eis dat een persoon niet in staat van faillissement of surseance van betaling mag verkeren, is ingegeven door de gedachte dat de kwaliteit van het binnen Nederland brengen van vuurwerk en pyrotechnische artikelen voor theatergebruik alleen gegarandeerd kan worden als er sprake is van (financiële) continuïteit binnen de onderneming.

Als een persoon drie jaar voor de aanvraag is veroordeeld voor een vuurwerkdeldict, dan zal de vergunning worden geweigerd. Zoals in de toelichting onder artikel 1.3.4 is aangegeven zal uit een verklaring omtrent het gedrag blijken of een persoon strafrechtelijk veroordeeld is voor een vuurwerkdeldict. Hieruit zal echter niet blijken of er bestuurlijk is gesanctioneerd. Dit zal moeten blijken uit (bestuursrechtelijke) handhavingdossiers van de diverse bevoegde gezagen.

De erkenning kan eveneens worden geweigerd, indien ernstig gevaar bestaat dat de erkenning zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen (bijvoorbeeld het binnen Nederland brengen van professioneel vuurwerk om het vervolgens te verstrekken aan consumenten), of om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten. Artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur bepaalt wanneer er sprake is van ernstig gevaar. Om dit gevaar vast te stellen zijn niet alleen veroordelingen relevant, maar ook ernstige vermoedens van betrokkenheid bij strafbare feiten. Aan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur kan door de minister hieromtrent om advies worden gevraagd.

Ingevolge artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht zal, alvorens een erkenning wordt geweigerd, de aanvrager in beginsel in de gelegenheid worden gesteld om zijn zienswijze naar voren te brengen. Op basis van artikel 4:11 Algemene wet bestuursrecht kan hierop een uitzondering worden gemaakt.

Artikel 1.3.6

Voor het wijzigen van erkenningen geldt op grond van artikel 1.3.6 een eenvoudige procedure met een beslistermijn van vier weken ten aanzien van verzoeken tot wijziging. Op grond van artikel 4:14, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht bericht de minister de aanvrager indien een besluit niet binnen vier weken kan worden genomen. In dat geval wordt tevens een zo kort mogelijke termijn genoemd waarbinnen het besluit wordt genomen.

Artikel 1.3.7

Ter voldoening aan het Europeesrechtelijk beginsel van de vrijheid van dienstverrichting bevat dit artikel bepalingen inzake wederzijdse erkenning. Volgens dit artikel worden verklaringen omtrent het gedrag en erkenningen die zijn afgegeven in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst

inzake de Europese Economische Ruimte gelijkgesteld met erkenningen en verklaringen omtrent het gedrag die in Nederland zijn afgegeven. Voorwaarde hierbij is echter wel dat deze documenten een gelijkwaardig beschermingsniveau bieden. De beoordeling hiervan zal door de minister worden verricht.

Artikel 1.3.8

Indien een erkende natuurlijke persoon of rechtspersoon niet meer voldoet aan de voorschriften, dan kan de erkenning worden geschorst of ingetrokken. Ingevolge artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht zal de betrokkene in beginsel worden uitgenodigd zijn zienswijze naar voren te brengen, tenzij er sprake is van een situatie als beschreven in artikel 4:11 Algemene wet bestuursrecht. Het principe van evenredigheid verlangt voorts dat er een zorgvuldige belangenafweging zal plaatsvinden alvorens een erkenning wordt ingetrokken of geschorst. Dit gebeurt dan ook niet ambtshalve, ook niet wanneer de erkende (rechts)persoon een vuurwerkdeldelict heeft gepleegd. De minister heeft de mogelijkheid om een afweging te maken tussen het publieke belang en het persoonlijke belang van de (rechts)persoon.

Het eerste lid, onderdeel d, komt overeen met 1.3.5, tweede lid, onder a. De benodigde informatie zal doorgaans afkomstig zijn van de bevoegde gezagen. Bij gegevensverstrekking zullen de daarvoor geldende wettelijke bepalingen in acht worden genomen. Indien wordt overgegaan tot schorsing en de in het daarop betrekking hebbende besluit opgenomen termijn is verstreken, krijgt de geschorste erkenning van rechtswege weer werking.

Indien, nadat de erkenning is verleend, ernstig gevaar ontstaat dat de beschikking mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen of om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare, voordelen te benutten, dan kan de erkenning worden ingetrokken. Ook hieromtrent kan de minister een advies vragen aan Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

ARTIKEL II

De erkenningplicht zal in werking treden op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Op deze wijze wordt aan de vuurwerksector de gelegenheid gegeven tijdige maatregelen te nemen.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU